

CONCURS EL COAIB A LA NIT DE L'ART LEMA: PROPILEU

L'ENCÀRREC

Pensar una proposta per a la participació del COAIB dins l'esdeveniment de la "Nit de l'Art", amb una actuació que posi en valor l'espai públic en que s'intervé i sigui capaç d'expressar com l'objecte arquitectònic transforma aquest espai.

L'arquitecte, amb la seva observació i obra "canta" el present i alhora, com un "augur", obre el futur, quan desenvolupa el seu treball arrelat al destí de la ciutat.

Aquesta intervenció proclama, reivindica i recorda que l'Arquitectura és un Art.

"...l'home viu lliurement i sense cessar en la vigília i coratge de fer un món. El coratge de la condició humana, al que també anomenarem virtut, sorgeix necessàriament.

Les seves aparicions obren un camp des del qual es configuren els oficis i les arts humanes.

És la manera, tal vegada, com l'home reconeix que alguna cosa és una inclemència davant la qual ha de respondre [...]

Ara bé, aquest coratge o virtut, a més de estendre un camp on es susciten els oficis, demana des d'allò més propi de si mateix, ser manifestat amb traç, amb virtut o coratge creador. Demana resplendir com a tal.

Quan així resplandeix deim que és un Art. En conseqüència, creiem que tots els oficis són un Art quan fan resplendir aquest coratge conjuntament amb tot allò que els és peculiar (ciències, tècniques, filosofies, etc.)

Per això afirmam que l'Arquitectura és un Art.

Però convé de seguida subratllar dues característiques de l'Arquitectura considerada com a Art i les seves conseqüències immediates.

Una, és que ella dóna cabuda i alberg a qualssevol dels oficis i arts humans, incloent a l'arquitecte.

Una altra, és que, simultàniament amb donar cabuda fa resplendir a la seva obra la llum d'aquest coratge creador propi de la condició humana."

Extracte del text dels 20 Anys de l' Escola d'Arquitectura, Universitat Catòlica de Valparaíso (Xile). 1972.

EL LLOC

Primera condició. Es tracta de desenvolupar una proposta a l'àmbit urbà de Palma, preferentment a prop dels eixos del Passeig del Born i Carrer Sant Jaume, amb Carrer de Sant Feliu i carrer Constitució.

Segona condició. La intervenció arquitectònica s'ha de emplaçar a un espai concret de la ciutat i cantar al valor d'aquest espai dins la ciutat.

A partir d'aquestes dues condicions, es cerca un espai amb una funció urbana important, i llavors l'emplaçament d'una determinada intervenció arquitectònica. Es a dir, primer s'identifica un element urbà, dins la zona d'actuació i després es defineix una actuació.

Dins la zona indicada de intervenció s'ha triat com a espai d'actuació el Passeig del Born, ja que es tracta d'un espai relevant dins el casc històric de la ciutat. Antigament un braç de mar i després una esplanada en que tenien lloc els tornejos i festes de la ciutat. Entre el final del segle XIX i fins als anys 60 del segle XX, el passeig esdevé el lloc de trobada de la ciutat.

Palma va néixer i viu aferrada a la mar, es a dir que té com a destí viure "amb" (no només devora) la mar, i des d'aquí és la seva entrada principal.

En aquesta configuració original de la ciutat, l'entrada des del mar per l'espai que ara correspon al carrer d'Antoni Maura, flanquejat per s'Hort del Rei -als peus de l'Almudaina- fins a la plaça de la Reina, es constitueix com a PORTA de la ciutat.

Una articulació actual -que no original- la constitueix la rotonda de la plaça de la Reina; aquesta reforça aquesta mena de tall al coincidir amb la fi del carrer Antoni Maura. Així doncs, el Passeig del Born es configura com a VESTÍBUL de la ciutat, entrant des de la mar; l'espai de rebuda i distribució cap el casc antic.

És un traç net, un espai entre nau i hangar de tres andanes, que també té moments de saló de la ciutat.

La intervenció té la voluntat de recordar i afirmar aquesta condició de element urbà, posant un element que, a modus de propileu, marca l'inici del vestíbul.

